

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120212314
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120212314.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcov: 1/ H.. J. U., Q.. X.XX.XXXX, U. F. XX, XXX XX R., 2/ Z. U., N.. W., Q.. XX.X.XXXX, U. F. XX, XXX XX R., zastúpených Mgr. Richardom Petrovom, advokátom, so sídlom Františkánska 3, 040 01 Košice, IČO: 42098874, proti žalovanému: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930, o určenie neplatnosti zmlúv o zriadení záložného práva, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 23Cb/88/2020-94 zo dňa 12.11.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcom v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali určenia, že záložné práva k nehnuteľnostiam - stavba súpisné č. XXXX postavená na pozemku parcely registra „C“, parcela č. 525 označená v popise stavby ako iná stavba a parcela registra „C“ parcela č. 525 druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, evidované na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre katastrálne územie R. pod T. XXXX/XXXX, pod T. XXXX/XXXX, pod T. XXXX/XXXX, pod T. XXXX/XXXX, T. XXXX/XXXX neexistujú, zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 28.10.2020 v súlade so zmenou žaloby doručenou súdu dňa 12.3.2021 (ktorej zmenu súd pripustil) domáhali, aby súd určil, že záložné práva k nehnuteľnostiam - stavba súpisné č. XXXX postavená na pozemku parcely registra „C“, parcela č. 525 označená v popise stavby ako iná stavba a parcela registra „C“ parcela č. 525 druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, evidované na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre katastrálne územie Prešov pod T. XXXX/XXXX, pod T. XXXX/XXXX, pod T. XXXX/XXXX, pod T. XXXX/XXXX, T. XXXX/XXXX nie sú (neexistujú) a náhrady trov konania.

3. Zo zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku uzatvorenej zo dňa 25.05.2018 medzi žalovaným ako záložným veriteľom a záložcom i žalobcami 1/ a 2/ mal súd zistené, že predmetom bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva za účelom špecifikovanej zabezpečovanej pohľadávky a ručiteľské vyhlásenie záložcu. Dôvodom zriadenia záložného práva podľa tejto zmluvy bolo uzatvorenie zmluvy o štruktúrovanom kontokorentnom úvere číslo Y. v znení jej všetkých neskorších dodatkov medzi záložným veriteľom a spoločnosťou KFD na základe, ktorej môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 900.000 EUR, vrátane možných budúcich dodatkov k takej zmluve, na základe, ktorých môžu byť po splnení dohodnutých

podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky najvyššej hodnoty istiny podľa bodu 1.5 nižšie, ďalej zmluvy o kontokorentnom úvere číslo XXXX/XXXX tiež v znení všetkých neskorších dodatkov na základe, ktorej môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 350.000,- eur. Ďalej na zabezpečenie rámcovej zmluvy o vystavovaní bankových záruk číslo XXXXXX medzi záložným veriteľom a dlžníkom na základe, ktorej záložný veriteľ je oprávnený vystaviť po splnení dohodnutých podmienok bankové záruky až do výšky maximálnej zaručenej sumy 50.000,- eur. V zmysle záložnej zmluvy bolo podľa článku II. dojednané, že predmetom záložného práva sú nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve záložcu 1 a záložcu 2 v podiele 1/1 nachádzajúce sa v katastrálnom území R., obec Prešov, okres Prešov zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX, a to pozemok parcela číslo 525 o výmere 384 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra C, stavba súpisné číslo XXXX, iná budova, na pozemku parcelné číslo XXX.

4. Podľa záložnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobcami ako záložcom 1 a záložcom 2 uzatvorenej dňa 7.11.2018 predmetom bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva za účelom zabezpečenia a uspokojenia zabezpečovanej pohľadávky a ručiteľské vyhlásenie záložcu. Dôvodom zriadenia záložného práva bolo uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere číslo Y. v znení všetkých neskorších dodatkov medzi záložným veriteľom a KFD ako dlžníkom na základe, ktorej mohli byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 100.000,- eur, vrátane možných budúcich dodatkov k tejto k takejto zmluve, na základe, ktorých môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky najvyššej hodnoty istiny podľa bodu 1. 5. nižšie. Predmetom záložného práva podľa tejto záložnej zmluvy boli nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve záložcu 1 a záložcu 2 v podiele 1/1 nachádzajúce sa v katastrálnom území R., obec Prešov, okres Prešov zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX a to pozemok parcela číslo 525 o výmere 384 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra „C“, stavba súpisné číslo XXXX, iná budova, na pozemku parcelné číslo 525.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie taktiež zmluvou o záložnom práve uzatvorenou medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobcami 1/ a 2/ ako záložcami uzavretou dňa 13.6.2016, v zmysle ktorej zmluva bola dohodnutá za účelom zabezpečenia a uspokojenia špecifikovanej zabezpečovanej pohľadávky, pričom v zmluve bol uvedený dôvod zriadenia záložného práva a to uzatvorenie zmluvy o blokovanom kontokorentnom úvere číslo 100.1171 v znení jej všetkých neskorších dodatkov medzi záložným veriteľom a spoločnosťou KFD na základe, ktorej môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 300.000,- eur, vrátane možných budúcich dodatkov k zmluve, na základe, ktorých môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnuté dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky najvyššej hodnoty istiny podľa bodu 1.5 nižšie, a na zabezpečenie zmluvy o kontokorentnom úvere číslo 1924/2007, v znení jej všetkých neskorších dodatkov, medzi záložným veriteľom a dlžníkom, na základe, ktorej môžu byť po splnení dohodnutých podmienok poskytnutej dlžníkovi peňažné prostriedky až do výšky 330.000,- eur. Predmetom záložného práva boli taktiež identifikované nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX ako na vyššie uvedenej záložnej zmluve.

6. Ako prejudiciálnu otázku súd prvej inštancie riešil otázku platnosti záložných zmlúv a predovšetkým to, či sú žalobcovia spotrebiteľia.

7. Bez akýchkoľvek pochybností je zrejmé, že v prípade úverových zmlúv, na ktoré nadväzovali predmetné záložné zmluvy, vystupovala v právnom vzťahu so žalovanou bankou právnická osoba KFD. Zo záložných zmlúv vyplynulo, že dôvodom zriadenia záložného práva bolo uzatvorenie zmluvy o blokovanom kontokorentnom úvere (viď článok I. zmluvy zo dňa 13.6.2011), zmluvy o štruktúrovanom kontokorentnom úvere, o kontokorentnom úvere, rámcovej zmluvy o vystavovaní bankových záruk (viď článok I zmluvy zo dňa 25.5.2018), zmluvy o splátkovom úvere (viď článok I. zmluvy zo dňa 7.11.2018), všetky uzatvorené medzi žalovaným ako veriteľom a dlžníkom K'Food Distribution s.r.o., pričom je vylúčené, aby spotrebiteľskou zmluvou mohla byť zmluva, ktorú uzatvára právnická osoba. Už len z tohto dôvodu argumentácia žalobcov o spotrebiteľskom charaktere úverových zmlúv, nemôže byť relevantnou.

8. Pokiaľ ide o samotných žalobcov, ktorým ide o ohrozenie majetku ako fyzických osôb, ktoré sú spoločníkmi, či žalobca 1/ konateľom právnickej osoby dlžníka, súd poukázal na to, že konateľ alebo spoločník (bez ohľadu na veľkosť obchodného podielu v obchodnej spoločnosti) nebude v prípade, že poskytne zabezpečenie k zmluvám, ktorých zmluvných stranou je samotná obchodná spoločnosť,

v postavení spotrebiteľa. Právny režim spotrebiteľa má byť vylúčený práve v dôsledku účelu zmluvy, ku ktorému konateľ alebo spoločník poskytol zabezpečenie - a tým je podnikateľská činnosť alebo povolenie.

9. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcov vo vzťahu k určitosť výšky, splatnosti, výšky úrokov zabezpečenej pohľadávky, súd poukázal na to, že ak osobne dlžník nemá voči záložnému veriteľovi v dobe uzatvorenia záložnej zmluvy z rovnakého titulu inú peňažnú pohľadávku v rovnakej výške platí, že zabezpečovaná peňažná pohľadávka je v záložnej zmluve dostatočne určite identifikovaná aj vtedy, ak ju vymedzuje len údaj o osobe veriteľa a osobe dlžníka, dôvod vzniku a výška pohľadávky. Napriek tomu však základnou náležitosťou záložnej zmluvy je v zmysle § 151b ods. 3 OZ určenie hodnoty zabezpečovanej pohľadávky alebo určenie najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Je to dôležité z toho hľadiska, že záložné právo nemusí zabezpečovať celú pohľadávku, ale len jej časť, pričom všetky záložné zmluvy v článku I. bod 1.5. mali uvedené, že peňažné prostriedky, ktoré záložný veriteľ poskytuje na základe každej úverovej zmluvy; najvyššia hodnota istiny následne bola uvedená suma (napr. pri zmluve zo dňa 25.5.2018 suma 3 milióny eur). Má to význam aj z toho hľadiska, že záložným právom možno zabezpečiť pohľadávku, ktorá má vzniknúť v budúcnosti, pričom jej výška nie je celkom istá. Zákon výslovne hovorí o tom, že v prípade nejistej výšky pohľadávky (ako je tomu aj v tomto prípade) sa musí v záložnej zmluve určiť maximálna výška istiny. To znamená, že pri určení najvyššej hodnoty pohľadávky sa neberie do úvahy príslušenstvo pohľadávky (istiny), na ktoré sa zo zákona vzťahuje zabezpečenie záložným právom (§ 151a OZ). Záložným právom možno zabezpečiť aj nároky ešte neexistujúcich zmluvných pokút, úrokov z omeškania, ako aj nárok na vydanie bezdôvodné obohatenia dlžníkom, ktorý vznikne v prípade odstúpenia od zmluvy (§ 48 OZ). V prípade budúcej pohľadávky je potrebné v záložnej zmluve presne určiť skutkovú podstatu, z ktorej má pohľadávka vzniknúť, pričom aj v tomto prípade boli tieto skutkové podstaty riadne špecifikované vo všetkých záložných zmluvách podľa článku I. bodu 1. 4. Pohľadávku, ktorú záložné právo zabezpečuje, a ktorá vznikne v budúcnosti, nie je potrebné v záložnej zmluve označiť rovnakým spôsobom ako pohľadávku, ktorá je tu už v dobe uzavretia záložnej zmluvy. Preto súd skúmal, či napádané zmluvy o zriadení záložného práva určujú, k zabezpečeniu akej pohľadávky (pohľadávok) má dôjsť a tiež to, či určuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky alebo najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, čo bolo v zmluvách určené. Predmetné záložné zmluvy boli platne uzatvorené, majú všetky zákonné náležitosti a strany v zmluve vyhlásili, že vznikli na základe slobodnej, vážnej a určitej vôle zmluvných strán, nie v tiesni a nie za nápadne nevýhodných podmienok. Žalobcovia nepredložili žiadne dôkazy svedčiace o opaku. Preto súd žalobu zamietol.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP.

11. Proti rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie žalobcovia a navrhli, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Odvolanie podali z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

13. Namietali, že súd sa dostatočne nevysporiadal s určitosťou zabezpečovanej pohľadávky s tým, že odkaz na českú judikatúru, ktorá nie je záväzným prameňom práva je nedostatočný vo svetle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/10/2015 zo dňa 24.8.2016. Pre platnosť záložných zmlúv bolo potrebné, aby k nim boli pripojené aj zmluvy o úvere, ktoré mali byť nedeliteľnými prílohami, a ako také mali byť pevne spojené tak, aby tvorili technickú jednotu zmluvy. To, či samotné spojenie listín by bolo napokon postačujúce je však napriek tomu otáznne, nakoľko zviazanie listín tak, aby tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o zriadení záložného práva (šnúrkou s trikolórou opatrenou podpisom) samo o sebe nemá za následok, že uvedené listiny je možné považovať za neoddeliteľnú súčasť zmluvy o zriadení záložného práva, keďže samotná záložná zmluva 1 neobsahuje prehlásenie zmluvných strán, že zmluva o úvere 1 je neoddeliteľnou súčasťou Záložnej zmluvy 1. Zároveň sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s článkom III. žaloby, v ktorom žalobcovia poukazovali na princíp akcesority záložného práva k hlavnej zmluve, ktorej splnenie záväzku zabezpečuje. Absolútnu neplatnosť vidia žalobcovia aj v časti zabezpečenia nezákonných úrokov z omeškania vo výške úrokovej sadzby + 8,00 % p.a. Nakoľko Zmluvy o úvere sú spotrebiteľské zmluvy, na právne vzťahy nimi založené je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Spôsob určenia výšky úroku upravuje § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z

povahy týchto ustanovení vyplýva, že sa od nich v zmysle § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka nemožno odchyliť, a teda predstavujú kogentnú normu, ktorú precizuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

14. Žalobcovia poukázali na novelizáciu zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorou došlo k zúženiu legálnej definície spotrebiteľov tak v Občianskom zákonníku, ako aj v zákone o ochrane spotrebiteľa. Napriek tomu je potrebné vykladať právnu normu teleologicky, a súčasne aj v súlade s úniovým právom, kedy je potrebné chrániť slabšiu stranu kontraktu, ktorou v prejednávacom prípade sú žalobcovia. Vylúčením právnických osôb aj v prípadoch, v ktorých nevystupujú ako podnikatelia, napríklad pri zakúpení spotrebného tovaru pre vlastnú potrebu právnickej osoby, t.j. potrebu, ktorá nie je predmetom podnikania právnickej osoby, v rámci zmluvy, ktorú právnická osoba uzatvára mimo svojej podnikateľskej činnosti, dochádza k vytvoreniu nerovnovážnej situácie v postavení fyzickej osoby - spotrebiteľa a právnickej osoby - nespotebiteľa. Zúženie subjektov ako spotrebiteľov iba na osoby fyzické sa môže týkať len spotrebiteľských zmlúv v užšom ponímaní, teda tých, pri ktorých nie je daná možnosť spotrebiteľovi ovplyvniť ich obsah.

15. Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

16. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že žalovaný v pozícii veriteľa uzatvoril dňa 15.08.2007 so spoločnosťou K' Food Distribution s.r.o.; skrátený názov: KFD s.r.o. so sídlom Svätoplukova 6, 080 01 Prešov, IČO 31 717 811 (ďalej len „KFD“) Zmluvu o kontokorentnom úvere č. 1924/2007 (ďalej len „Zmluva o úvere 1“), na základe ktorej bol spoločnosti KFD ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 350.000,- eur.

19. Za účelom zabezpečenia pohľadávky zo Zmluvy o úvere 1, žalovaný o.i. zabezpečil pohľadávku uzatvorením Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 28.05.2009 (ďalej len „Záložná zmluva 1“) evidovanú na liste vlastníctva pod V 2775/2009.

20. Žalovaný v pozícii veriteľa uzatvoril dňa 28.5.2018 so spoločnosťou KFD Zmluvu o štruktúrovanom kontokorentnom úvere č. Y. (ďalej len „Zmluva o úvere 2“), na základe ktorej bol spoločnosti KFD ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 900.000,- eur.

21. Za účelom zabezpečenia pohľadávky zo Zmluvy o úvere 2, žalovaný o.i. zabezpečil pohľadávku uzatvorením: Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 5.5.2010 (ďalej len „Záložná zmluva 2“) evidovanú na liste vlastníctva pod T. XXXX/XXXX, Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 13.06.2011 (ďalej len „Záložná zmluva 3“) evidovanú na liste vlastníctva pod T. XXXX/XXXX, Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 25.05.2018 (ďalej len „Záložná zmluva 4“) evidovanú na liste vlastníctva pod T. XXXX/XXXX, Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku (ďalej len „Záložná zmluva 5“) evidovanú na liste vlastníctva pod T. XXXX/XXXX.

22. Predmetom záložných zmlúv bolo zriadenie záložných práv k nehnuteľnosti špecifikovanej ako okres: Prešov, obec: Prešov katastrálne územie: R., LV č. XXXX, parcelné č. 525- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 384 m², stavba súpisné č. 3228- iná budova postavená na parcele 525 podiel 1/1.

23. Žalobcovia sa v predmetnom konaní domáhajú, aby súd určil, že záložné práva k nehnuteľnostiam - stavba súp. č. XXXX postavená na pozemku parcely registra „C“ parc. č. 525 označená v popise stavby ako Iná budova a parcela registra „C“ parc. č. 525 druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, evidované

na liste vlastníctva 7046 vedenom pre katastrálne územie Prešov pod T. XXXX/XXXX, T. XXXX/XXXX, T. XXXX/XXXX, T. XXXX/XXXX G. T. XXXX/XXXX nie sú.

24. Žalobcovia v odvolaní namietali neplatnosť záložných zmlúv z dôvodu ich neurčitosti v zmysle § 151b ods. 2 a § 37 ods. 1 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka a taktiež z dôvodu, že k záložnej zmluve nebola priložená zmluva o úvere.

25. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 151b ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

28. Podľa § 151b ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky.

29. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak zmluva o záložnom práve neurčuje hodnotu zabezpečovanej pohľadávky, určí sa najvyššia hodnota istiny do ktorej sa zabezpečuje. Je to dôležité z toho hľadiska, že záložné právo nemusí zabezpečovať celú pohľadávku, ale len jej časť a zároveň môže zabezpečovať aj budúcu pohľadávku, ktorej výšku nie je možné jednoznačne určiť konkrétnou sumou pri uzatvorení záložnej zmluvy (napr. pohľadávku z bezdôvodného obohatenia, náhrady škody atď.). Záložné zmluvy uzatvorené medzi žalobcami a žalovaným obsahujú všetky zákonom stanovené náležitosti vrátane určenia najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa zabezpečovaná pohľadávka zabezpečuje. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Odo/1014/2003 z 3.11.2005, ktoré rieši moment vzniku záložného práva k nehnuteľnosti, ktorým sa zabezpečuje budúca pohľadávka. Najvyšší súd ČR judikoval, že pri určení zabezpečovanej pohľadávky v záložnej zmluve nie je potrebné rozlišovať, či ide o pohľadávku už existujúcu alebo budúcu. Ak je budúca pohľadávka zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti, vzniká záložné právo už dňom vkladu do katastra nehnuteľnosti. Realizačná funkcia záložného práva sa však prejaví, až keď vznikne budúca, v záložnej zmluve zabezpečovaná pohľadávka.

30. Tvrdenia žalobcov vo vzťahu k určite pohľadávky, ktorá sa zabezpečuje záložným právom, že je potrebné v záložnej zmluve vyjadriť aj jej výšku, splatnosť, výšku úrokov a úrokov z omeškania, nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení. Rovnako tvrdenie žalobcov, že záložné zmluvy sú neplatné z dôvodu, že ich neoddeliteľnou súčasťou neboli úverové zmluvy pevne spojené (zošité) tak, aby tvorili technickú jednotu zmluvy, nemá oporu v zákone, nakoľko z ustanovenia § 151b ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka nevyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou záložnej zmluvy má byť úverová zmluva. Záložné zmluvy uzatvorené medzi žalobcami ako záložcami a žalovaným ako záložným veriteľom obsahujú všetky zákonom stanovené náležitosti, a to označenie záložného veriteľa, označenie záložcov, špecifikáciu zabezpečovanej pohľadávky, predmet zálohu, najvyššiu hodnotu istiny. Preto ani odvolací súd nemal pochybnosti o platnosti predmetných záložných zmlúv.

31. Ďalej žalobcovia namietali spotrebiteľský charakter zmlúv.

32. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

35. Z uvedeného vyplýva, že spotrebiteľom môže byť len fyzická osoba, pričom úverové zmluvy boli uzatvorené v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka medzi dvoma právnickými osobami, za účelom financovania prevádzkových potrieb dlžníka - spoločnosti KDF, ktorej bol úver poskytnutý. Žalobcovia ako záložcovia v záložných zmluvách sú spoločníkmi spoločnosti KDF a žalobca 1/ je aj konateľom spoločnosti. Fyzická osoba, ktorá ako konateľ a spoločník má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľa v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Ndc/10/2016 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2017). Tvrdenie žalobcov, že úverové zmluvy majú spotrebiteľský charakter z dôvodu, že žalobcovia mali podľa ich tvrdení použiť úver na iný účel ako bol dohodnutý v úverových zmluvách, je za týchto okolností nesprávne.

36. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcov neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalobcov z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené.

37. Za týchto okolností súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ žalobu žalobcov zamietol a so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcom, ktorí v odvolacom konaní úspech nemali. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).